

అభూత కల్పనే కానీ...

మ హా త్మ్య ని స్వ దేశ ప ర్య ట న

'నారాయణ నారాయణ'
అంటూ వచ్చాడు దేవర్షి నారదుడు.
'ఏం నారదా! ఏమిటి మా భారతదేశ విశేషాలు'

అతనిగా ప్రశ్నించాడు - బోజినవులు వెదజల్లే ఒకదివ్యమూర్తి.

'శేపు ఆగవ్వు పదిహేను' అన్నాడు నారద మహర్షి.

అవును. 17 సంవత్సరాలు ఎర్రకోటమీద బాతీయ పతాకం అవిష్కరించి బాతీయ ఉద్యోగిని నిర్మూలించాడని అన్నాడు. చూపుగా సమైక్యవాదకక్షీ పలుకులో ఆత్మవిశ్వాసంగల మరో మహావ్యక్తి.

'మీ మాయాములో భారతదేశం ఎంత గానో పురోగమించింది. పంచవర్ష ప్రణాళికలేమిటి? నదులకు పారిజాతలేమిటి? ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలేమిటి? ... అందుకే భారతీయులు యిదంతా మీరు వెలిగించిన దీపమనుకుంటూ వుంటారు అన్నాడు నారదమహర్షి.

'అవును! నా మాయాములో దేశము అనేక రికార్డుల యిబ్బందులకు ఎదుర్కొన్నా. అన్ని విధాల పురోగమించింది. రెండేళ్ల బళ్ళయంగుంపించి అలుగులూని భారతదేశాన్ని తీసుకువెళ్ళడానికి ప్రయత్నించా' అన్నాడు ఆ మహావ్యక్తి.

'నారామహర్షి ఆ దివ్యమూర్తివంక తిరిగి మీ నారదుడు, మీ నారసుని నారసుల మాయాములో భారతదేశం సాధించి ఆభివృద్ధికి కళ్ళాగా చూస్తారా?' అన్నాడు.

'అలాగే! తల వూపాడు ఆ దివ్యమూర్తి 'నేనూ రస్తా... నేను భారతదేశంనుంచి కచ్చేసి రెండేళ్ళు దాటిందా!' - అన్నాడు మహావ్యక్తి. ఇంతలో పెద్దటికలం బతులు దేరింది. ఏమిటో. ని తల తప్పేటప్పటికి.

'మేము ప్రాణత్యాగంచేసి సంపాదించిన సర్వరాజ్యములో ప్రజలు ఎల్లా వున్నారో చూడాలని మాకూ వుంది.-

అగస్తీ స్వతంత్రవీరుల గొంతులు నారు మహర్షి అంగీకారంగా నిల వూపాడు.

'ఇది ఎవరిభవనం ద్రిటిమ్ పాలనలో వైశ్రామి భవనాన్ని మించివుంది? అని అడిగాడు గాంధీజీ.

ఇది ఒక మంత్రీగారిది. ఈ భవన నిర్వహణకు మరమ్మత్తులకు ఏటా కొన్నిలక్షల రూపాయలు ఖర్చువుతాయి. కరంతుబిల్లుకు ఏటా కొన్ని వేల రూపాయలవుతున్నాయి. వెటోలుఖర్చుకు యింకా కొన్ని వేలు అవుతుంది.

'ఇంత ఆదంబరమా!' కొల్లాయి మత్త ధారి ప్రశ్నించాడు.

'మంత్రీలన్న తర్వాత కొంత ఆదంబర జీవితం వుండకలేవుడు' అన్నాడు నెహ్రూ.

'నిజము తప్పదు!... ఇటీవల భారతప్రధాని ఆంధ్రదేశము పర్యటన జరుపుతూ విజయవాడ వచ్చారు అవిడ రెడ్డు మావుసులో ఒక గంట బసచేసారు. అందుకు గాను బక్షరూపాయలు పెట్టి ఆ భవనాన్ని మరమ్మత్తు చేయించారు.' నారదమహర్షి అన్నాడు.

'నిజంగా నేనా?' అన్నాడు మహావ్యక్తుడు

ఇంకాస్త ముందుకు వెళ్ళారు.

'యెంతోనీ చాల బాగుంటుందా? - పంప ముటాగా? - ఒక ఖద్దరుదారి ప్రశ్నించాడు పంపవయ్యా? ఇంపు నాటటు మీకేలే వయ్యా?' తూలిపోతూ, త్రుళ్ళుతూ అన్నాడు మరో ఖద్దరుదారి.

'ఈయన ఎవరు!' మహావ్యక్తుడు ప్రశ్నించాడు. ఈయన స్థానిక కాంగ్రెస్ నాయకుడు పి. సి. సి. మెంబరు. రానున్న ఎన్నికలలో

అభ్యర్థులకు నియమించే ఎన్నికల కమిటీలో ఒక సభ్యుని ఎన్నిక జరగవలసివుంది. అసభ్యుడు తనవాడే కావాలని యిరువర్గాలు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

కాంగ్రెస్ లో పదవులకోసం ముఖాలా? స్వాతంత్ర్య వీరులలో ఒక గొంతు విని పించింది.

'అందుకే! స్వాతంత్ర్యం పొందాక కాంగ్రెసుకు రక్షణచేయాలని చెప్పాను' అన్నాడు గాంధీజీ.

ఇంకాస్త ముందుకు వెళ్ళారు అది ఒక నాయకుని క గ్యూనుందిం ఆ మందిరంలో ఒక అలమారా. అలమార్ తలుపులపై నిలవెత్తు గాంధీ చిత్రపు చిత్రించబడివుంది. ఆ నాయకుడు ఆ అలమారా తలుపులేసాడు.

ఆ అలమారాలువున్న సీసాల చూసేటప్పటికి మహావ్యక్తుడుకి నోట మాటరాలేదు. ఆ నాయకుడు తూలుకుంటూ వెళ్ళి సీసాల ద్రవం గ్లాసులో పోసుకుని సోదా కలుపుకుని గటగటా తాగివుతున్నాడు.

మహావ్యక్తుడు నెహ్రూవంక ఏమిటిదంతా అన్నట్టుగా చూసాడు. నెహ్రూ ఏం ముట్లాడలేదు.

'మహాత్మా!... ఈయన స్వాతంత్ర్య ద్యమంలో పాల్గొన్నవాడు. మీ రెవరున్నవాడే అనుకుంటాను' అన్నాడు నారదుడు.

'బాగా ఎరుగున్నాను అందుకే బాధ పడున్నాను' అన్నాడు మహావ్యక్తుడు.

'మీరు ఎరుగున్నప్పుడు. ఈయనకు ఆస్తి ఎంతో తెలుసా?' నారదుడు తిరిగి ప్రశ్నించాడు 'నాకు తెలిసినంతవరకు ఆస్తి ఏం లేదే!' అన్నాడు మహావ్యక్తుడు.

'ఇప్పుడు - వీరికి సినిమా చూస్తువున్నాయి. భవనాలు వున్నాయి. అయితే ఇంకాలో కొన్ని భార్య పేరుకోను, అల్లుడు పేరుకో బావమరిది పేరుకో వున్నాయి.' మహావ్యక్తుడు సంతతి గ్రహించగలిగాడు.

నారదుడు, మహావ్యక్తుడు తెలియకుండా మరో మంత్రి యింటికి - మంత్రిగారి కైరీవేలు గదికి వెళ్ళారు. గుమ్మం దగ్గర అడుగు పెట్టగానే మహావ్యక్తుడు, ముందుకు అడుగు వేయలేకపోయాడు. మంత్రిగారి

మండు ఓ బట్ట దానిమీద ఖరీదయిన సీసాలూ- ఎదురుగా సోఫాలూ మిసమిసలాడే ఒక వద్యారి.

“నారదా!... దేశంలో మద్యనిషేధం అమల్లో లేదా?” - మహాత్ముడు బాధగా ప్రశ్నించాడు

“ఉంది:- ఎమయినా సరే మద్యనిషేధం కొనసాగవల్సింది అని కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాలు అంటున్నాయి. కానీ మద్యనిషేధం ఎల్లా అమలువుతుందో తీర్మానితమైనా కుండుతుంది.”

“ఏమిటి ఘోషం?... కాంగ్రెస్ మంత్రి అయ్యారు?”

“వారికి సర్దిబట్టువున్నాయి”

“తాగడానికి పట్టెట్లా?” మహాత్ముడు ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు.

“అవును అరోగ్యకారణాలవల్ల నయితేనే- నురేం కారణమువల్ల నయితేనేం పీరికి తాగడానికి అనమతి ఇవ్వబడుతుంది”

మహాత్ముడు ఇంక ఏం మాట్లాడలేదు తరచినకొద్దీ మరింత బాధాకరమయిన సత్యాలు బయటకు వస్తున్నాయి.

అల్లా అల్లా వెళ్తుంటే మరో మంత్రిగారి యిట్లు కనిపించింది.

“ఈయనను సాతంతోర్వడమ కాలంలో ఎప్పుడూ చూడలేదే” అని ప్రశ్నించాడు మహాత్ముడు.

బ్రిటిష్వారు పరిపాలిస్తున్న రోజుల్లో ఆయన వారి నమ్మినబంటు. స్వాతంత్ర్యం రాగానే ఆయన కాంగ్రెస్ వారి అయ్యారు. ఇప్పుడు ఈయన మాటకున్న విలువ స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలంలో తమసర్వస్వమూ ధారపోసిన వారికి కూడాలేదు.” అన్నాడు నారదుడు.

మహాత్ముడు ఏం మాట్లాడలేదు. అల్లా అల్లా వెళ్తుండగా ఆనుపత్రిలో వంటిండా కట్టెతో వున్న ఒక వ్యక్తి కనిపించాడు.

“ఎవరు అతను...? ఎల్లా దెబ్బలు తిగిలాయి?” మహాత్ముడు అడిగాడు.

ఈయన ఒక ముఖ్యులుంటి మిద... కొన్ని అనోనణలు చేసాడు చేసిన వెంటనే కొందరు రౌడలు ఆయన్ను చితగొల్పారు.

“తెలుసుకొన్న కొద్దీ బాధగానే వుంటోంది. స్వాతంత్ర్యం రాగానే ఆ సంస్థ రద్దుమొస్తే ఈనాడింత బాధగా వుండేది కాదు... మరి ప్రజలు ఎల్లావున్నారు” మహాత్ముడు అడిగాడు.

“ప్రభుత్వానికి ఏ విధంగా తీసిపోవడం లేదు ప్రజలు ప్రజలు యిదివరకూ ఎలాడు లేనంతగా నైతింగా ప్రభుత్వాలవుతున్నారు. ఆహారసాధనాలో కలి - చుండుగ్ల కీ... ప్రజలు అసత్యనాను అవుతున్నారు. అసత్యం చెబుతున్నందుకు సీగ్ల పడకపోగా. అది త్యాగం, ధురానాగా పరిగణింపబడ్తోంది. ఉద్యోగులు లంచగొంతులవుతున్నారు లంచం తీసుకోని వాడివి అసమర్థులుగా, తమ విరోధిగా పరిగణిస్తున్నారు.

“ఒక్కమాట చెప్పా నారదా, భారత దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన ఈ సందోమ్మిది సంవత్సరాలలో నేరం ఏమీ అభివృద్ధి చెందిలేదా?”

“చెందలేదని అనడం అన్యాయం అనేక ప్రాజెక్టులు కట్టాము. భారీ ప్లాన్లరీలు అనేకం స్థాపించబడ్డాయి. విద్య వైద్య సదుపాయాలు దిన దినాభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. అన్ని దేశాలతో మైత్రీగా వుండడంవలన భారతదేశం పట్ల... సద్భావం. సానుభూతి ఈ దేశాల్లో కనిపిస్తోంది. దేశంలో ఎన్ని లోపాలున్నా... ప్రజాస్వామిక దేశంగా భారతదేశం గుర్తిస్తే ప్రజాస్వామిక వాదుల ఆకాంక్ష తీ అయింది” నెహ్రూ మధ్యలో అందుకుని చెప్పకుపోతున్నాడు.

“ఇవాళ గాంధీ ఫండు ఎంత వసూలయింది?” - ఒక వ్యక్తి రెండవ వ్యక్తిని అడుగుతూండడం మహాత్మునికి వినిపించింది.

“గాంధీ ఫండ్ అనగానే మహాత్ముడు ఆసక్తితో నారదుడి వంక చూసాడు.

నారదుడి ముఖం చిన్న పోయింది. ఇవాయి చెప్పలేదు. మహాత్ముడు రెప్పించి అడిగాడు.

“ఈ దేశంలో మద్యనిషేధం అమల్లో వుంది కానీ ప్రజల్లో తాగుడు అలవాటు ఎమాత్రం లగ్గకపోగా, అది మరింత

పెరిగింది. ఆరోగ్యానికి అతి ప్రమాదకరమయిన కాఫుసారా, నాటు సారా ప్రతియింటు తయారవుతోంది. స్త్రీలు కూడ తాగుడు అలవాటు చేసుకుంటున్నారు.”

“మరి అధికారులు ఏం చేస్తున్నారు?”

“నామకం కొన్ని కేసులు పట్టుకుంటారు తొంగసారా వ్యాపారం యధావిధిగా సాగడానికి. సవరు వ్యాపారస్తులు ఆయా అధికారులకు వాటూ యిస్తారు. దాన్నే వాస్తవం కిభాషలో గాంధీ ఫండ్ అంటున్నారు.”

మహాత్ముడు యింకా ఏం మాట్లాడలేక పోయాడు. కళ్ళు మెబడి బొటబొటా కన్నీరు కారింది.

“ఇక పోదామా అన్నాడు నారదుడు.”

“పోదాం.. తిరిగి నేను భారతదేశంలో జన్మించరలసిన అవసరం కనిపిస్తోంది. నేనే కాదు. నెహ్రూమాలవ్యా. తిలక్. బిసిన్ చంద్రా పాల్. చిత్తరంజన్ దాసు. రాణా ప్రతాప్ శివాజీ, రామకృష్ణ పరమహంస. విశేషా నందుడు, అరవిందుడు... వీరందరూ తిరిగి జన్మించాలి అన్నటికయినా భారతదేశానికి మోక్షంవుంపో లేదో తెలియదు.” అన్నాడు

(కల్పితం)

మూల్యం

(కవచేతీ తరవాలు)

క్రమణ ప్రతిఘటించడానికి భారత వైన్యాలు ముందుకు వెళ్ళాయి. తను అగ్రస్థానరాలలో వున్నట్టు ఉత్తరం వచ్చింది.

ఆలోచనలో మునిగివున్న వెంకట్రామయ్యగారు ఎవరో పిలిచి న్నుంటే చూశాడు. ఎదురుగా తెలిఫోన్ మెన్సంబర్. నలుకుతున్న చేతులతో ఆయన తెగి గామె అంకు ఈనాడు. మెస్సెజర్ అక్కడ వుండలేక గిరుక్కన వెళ్ళిపోయాడు.